Ου συ με λοιδορείς, Χριστόφια, αλλ' ο τόπος

Α'. ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΗΘΟΠΟΙΟΥ

Αφορμή του παρόντος, αποτέλεσε το μαρτιάτικο ξεκατίνιασμα, ανάμεσα στον νυν και στον πρώην πρόεδρο του ΘΟΚ, για το ποιος έκανε τις πιο πολλές "σκανδαλώδεις αναθέσεις σκηνοθεσιών σε ηθοποιούς, αναθέσεις σκηνοθεσιών σε διοικητικό και διευθυντικό επίπεδο όπως και αναθέσεις σε συγγενείς μελών αλλά και μελλοντικών μελών του Δ.Σ., για αλλότρια και ιδιοτελή κίνητρα, για πάρε δώσε, για βόλεμα ημετέρων και προσωπικές εμπάθειες"!

Σε ερώτηση της Σημερινής, "κατά πόσο μπορεί ένας ηθοποιός να σκηνοθετήσει, ο κ. Καραγιάννης απάντησε πως "υπάρχει μια άγνοια γενικότερα σε αυτά τα θέματα και πως κανένας σκηνοθέτης δεν έχει δίπλωμα. Δεν υπάρχει δίπλωμα σκηνοθεσίας ή κάποια σχολή σκηνοθεσίας... η μόνη σχολή σκηνοθεσίας που υπάρχει είναι μια και είναι για σκηνοθεσία κινηματογράφου".

Ψέμα για να δικαιολογήσει το σκηνοθετικό πλιάτσικο από συμμορίες ατάκτων ερασιτεχνών "σκηνοθετών" ή τερατώδης ασύγγνωστη άγνοια; Ας διαλέξει. Και σχολές υπάρχουν και διπλώματα. Αν τον διορίζανε στον Οργανισμό Γάλακτος, θα ήταν ικανός να ισχυριστεί, πως δεν υπάρχει δίπλωμα κτηνιατρικής και πως η μόνη σχολή κτηνιατρικής είναι μια και είναι για τα βοοειδή;! Οπότε κτηνίατρος είναι το ανώτατο στάδιο του ποιμένος;! Όπως και σκηνοθεσία, είναι το ανώτατο στάδιο του ηθοποιού;!

Τίποτα δεν εκπλήττει. Ο επικεφαλής των κομματικών κατοχικών δυνάμεων του ΘΟΚ, ενεργεί εδώ και δεκατίες ως εγκέφαλος και εκτελεστικό όργανο του Χριστόφια επί θεμάτων και θεαμάτων και θυμάτων πολιτισμού. Όταν το αφεντικό και δάσκαλος, υποστηρίζει καθημερινά, χωρίς ντροπή, αλλοπρόσαλλες και ανυπόστατες θέσεις και μάλιστα επί θεμάτων, υποτίθεται, του γνωστικού του αντικειμένου, θα 'χει πρόβλημα ο μαθητής και υφιστάμενος να παρουσιάζει την πραγματικότητα κατά το προκρούστειο κομματικό δοκούν, συνυπολογίζοντας μάλιστα στην εικονική διαμόρφωσή της και τη μη αντίδραση των πολιτών-προβάτων;!

Είναι φανερό, ότι το μορφωτικό επίπεδο του υφισταμένου, το επίπεδο πληροφόρησης και διανοητικών του ικανοτήτων, η προσωπική του καλλιέργεια και συμπεριφορά, καλύπτουν πλήρως τις απαιτήσεις του προϊσταμένου. Κάθε φορά όμως που οι "δεξιότητες" του ακελικού υπευθύνου για τον πολιτισμό, μετουσιώνονται(!) σε πράξη, τίθενται θέματα δημοκρατικής λειτουργίας και συγκεκριμένα: Μπορεί ένας κομματικός έμμισθος να αποφασίζει, ταυτόχρονα, τόσο για την ωφελιμότητα κομματικών και κρατικών αποφάσεων; Δεν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων; Πώς νομιμοποιούνται δημοκρατικά εκείνες οι αποφάσεις, που ενώ αφορούν στη διαχείριση εκατομμυρίων των φορολογουμένων, στο πολιτιστικό επίπεδο των πολιτών, στην καλλιτεχνική και οικονομική επιβίωση ή θάνατο ανθρώπων, λαμβάνονται βάσει κομματικής ηθικής, και εν προκειμένω, κομματικής ανηθικότητας;

Αν όμως "κανένας σκηνοθέτης δεν έχει δίπλωμα", τότε ο ακελικός εγκάθετος πρέπει ν' απαντήσει και σ' ένα άλλο ερώτημα: με ποια "άλλα" διπλώματα ανώτατης εκπαίδευσης διορίστηκαν διευθυντές στον ΘΟΚ οι Γαβριηλίδης και Κυριαζής; Τον δεύτερο διόρισε ο ίδιος, τον πρώτο τον έχρισε με κομματικές τιμές.

Ο Εύης Γαβριηλίδης, αριστείο γραμμάτων και τεχνών της Κυπριακής Δημοκρατίας και βραβείο πολιτιστικής προσφοράς του Ακέλ, διετέλεσε διευθυντής του ΘΟΚ απ' το 1975 μέχρι το 1989. Σύμφωνα με το βιογραφικό του, "σπούδασε θέατρο στη Δραματική Σχολή του Καρόλου Κουν στην Αθήνα. Ολοκλήρωσε τις θεατρικές του σπουδές στο Λονδίνο και στο Σικάγο. Ειδικεύτηκε στην τηλεοπτική σκηνοθεσία, στη Νέα Υόρκη και στο Παρίσι". Σε δύο ηπείρους και πέντε πόλεις! Η σκηνοθετική μετενσάρκωση, σε επίπεδο εκπαίδευσης, της μεγάλης ιδέας!

Είναι λογικό να συμπεράνει κανείς, πως το Ακέλ έχει, για λόγους αυτοπροστασίας, ελέγξει το βιογραφικό του και άρα γνωρίζει τι "θεατρικές σπουδές" έκανε ο κριθείς άξιος για την κομματική βράβευση. Έχει δει διπλώματα (πέντε, εκ των οποίων τα δύο συμπεραίνεται ότι είναι σαφώς "θεατρικής σκηνοθεσίας"), ημερομηνίες, ονόματα σχολών και χρόνο σπουδών. Πώς λοιπόν ο ακελικός επαΐων αποφαίνεται πως δεν υπάρχουν διπλώματα σκηνοθεσίας;! Μήπως εννοεί πως όταν κάποιος ολοκληρώσει τις σπουδές του δεν παίρνει δίπλωμα;! Όταν χτυπάει το κουδούνι, κανείς δεν υπάρχει πίσω από την πόρτα, μήπως; Αν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε πολύ σύντομα η Φαλακρή Τραγουδίστρια θα πάει για κούρεμα! Σε ποιον κουρέα άραγε;

Το βιογραφικό του νυν διευθυντή Β. Κυριαζή, δεν το βρήκα. Αν αληθεύουν οι πληροφορίες, κάλυψε τα τυπικά προσόντα του διευθυντή του ΘΟΚ, με δίπλωμα σκηνοθεσίας δι' αλληλογραφίας(!) και κατάφερε να γίνει διευθυντής του ΘΟΚ, αφού έγινε δεκτός ως σώγαμπρος στην αυλή του συστήματος Χριστόφια. Με την προίκα του. Στην Πεό, μερικές μεταγραφές ηθοποιών απ' την Σεκ και στην υποψήφια για τη δημαρχία της Λευκωσίας Ε. Μαύρου, την ωραία του μεταλλική φωνή για την προεκλογική της εκστρατεία. Ουδείς ψόγος! Αυτά είναι τα ήθη του χυλού που ονομάζεται, κατ' ευφημισμόν, κοινωνία! Και τα παιδιά του Παπαδόπουλου, πήραν τας ρίμας και τας οδούς "φρομ ντόαρ ττου ντόαρ" για να πείσουν τους ψηφοφόρους να πουν ένα μεγάλο "ναι" στην υποψήφια δήμαρχο, η οποία διαδήλωνε ενάντια στον πατέρα τους, επειδή αυτός έθετε προϋποθέσεις εθνικής αξιοπρέπειας στο άνοιγμα (ως ραττσιστής; ως πολεμοκάπηλος; ως άθλιος γενικώς;) της οδού Λήδρας! Τώρα που τα μεγαλύτερα πολιτικά θηρία όλων των εθνών και όλων των εποχών, Κυπριανού και Καρογιάν, καμώνονται πως δεν τους αφορούν οι εθνικοπολιτικές προσβολές εκ μέρους του "πρόεδρου λύσης" προς τον νεκρό "πρόεδρο μη λύσης", κάθονται και το μπρυκάζουνε ως Άμπλετ, να ρίξει κανείς τους επιλήσμονες ή να μη τους ρίξει! Αλλά κι ο μεγάλος ηγέτης του μεγάλου "όχι" δεν άνοιξε διάπλατα τον δρόμο της Τουρκίας προς την Ε.Ε., υποκύπτοντας στις πιέσεις του Καραμανλή, ο οποίος υπέκυψε στις πιέσεις των Αμερικανών για μη υποβολή βέτο, όπως είχε προαναγγείλει από τα διεθνή τηλεοπτικά μέσα ο καθόλου ανήσυχος κύριος Γκιούλ;! Και δεν έστειλε στη συνέχεια, με απαίτηση Χριστόφια, τους άριστους των ανανιστών στην Ευρώπη να εκπροσωπούν την Κύπρο; Τώρα που τα πάντα καταρρέουν γύρω μας, μάς στενεύει ο Ζουρλομανδύας που μας φόρεσε η ηγετική πολιτική κάστα της χώρας;!

«Δεν μπορείς να βάζεις φραγμούς έκφρασης σε έναν καλλιτέχνη», είναι η άποψη και του Βαρνάβα Κυριαζή, που όπως δήλωσε στη «Σ» δεν είναι υπέρ των διπλωμάτων, ιδιαίτερα σε θέματα τέχνης. Όχι μόνον είναι εναντίον(!) των διπλωμάτων(!) γενικώς, αλλά προκαλεί κι από πάνω επιχειρώντας να εξωραΐσει, επειδή τον βολεύει, το φαύλο καθεστώς ανάθεσης σκηνοθεσιών σε ερασιτέχνες. Και κάνει κρεμμαστάρια τα διπλώματα των άλλων που δεν έχει ο ίδιος! Τι πρωτότυπο!

Μεγάλοι είστε μΑΚΕΛάρηδες και θαυμαστά τα έργα σας! Πλήρης απαξίωση της μόρφωσης, της αναγέννησης, του διαφωτισμού. Πλήρης κατίσχυση των παπλωμάτων, έναντι των διπλωμάτων. Πίσω στα κολλυβογράμματα. Αλήθεια είναι ό,τι σάς βολεύει στις βρωμοδουλειές σας. Άλλοι θ' ασχολούνται με τις μαστογραφίες κι άλλοι με τα παχέα έντερα! Χασάπηδες, αντί χειρουργοί! Νοσοκόμοι(ες), αντί ιατροί! Κυρίες με πείρα, αντί ανδρολόγοι αφροδισιολόγοι! Μέχρι να μετατραπεί ολόκληρη η κοινωνία σ' ένα ατελείωτο μπορδέλο. Για να απολαμβάνει ο κάθε μανιακός οιστρηλατημένος την ελευθερία του και ν' αβγατίζει ο κάθε λύκος τις ψήφους των προβάτων του.

Παρόμοιες πρακτικές απέναντι στους διπλωματούχους, εφάρμοσαν και οι ερυθροφρουροί κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης στην Κίνα. Και οι Ερυθροί Χμερ στην Καμπότζη. Και η κυπριακή δεξιά. Τότε που ο κυπριακός ελληνισμός, σ' αυτό το υβρίδιο κράτους της απολύτου Ανατολής, βίωνε τα δικά του μεγαλεία των παράλληλων μακαριακών και μεταμακαριακών, γριβικών και μεταγριβικών, ολέθριων για την πορεία του, προσωπολατριών. Με ρατσιστικούς διαχωρισμούς των πολιτών. Αυτά είναι και τα δικά σας "τρόπαια"! Τώρα, σας ενοχλούν αντιφρονούντες διαχειριστές ιστολογίων. Μήπως, μαζί με τον σκασμό που πρέπει να βγάλουμε όλοι μας, είναι απαραίτητο να υπογράφουμε και "προσκυνοχάρτι";! Μια φορά πριν τις προεδρικές εκλογές αρκεί, ή πρέπει να το υποβάλλουμε περιοδικώς όπως και τον ΦΠΑ; Και σ' αυτούς που δεν υπακούουν; Θα στέλλετε τον μαύρο κόρακα σπίτι τους, χαράματα;

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΙΟΠΑΧΑΣ

Τίποτα δεν εκπλήττει. Ο επικεφαλής των κομματικών κατοχικών δυνάμεων του ΘΟΚ, ενεργεί εδώ και δεκατίες ως εγκέφαλος και εκτελεστικό όργανο του Χριστόφια επί θεμάτων και θεαμάτων και θυμάτων πολιτισμού

Μαρκ Σαγκάλ, Βροχή, 1911

Ου συ με λοιδορείς, Χριστόφια, αλλά ο τόπος

Β'. ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΕΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΠΛΙΑΤΣΙΚΟΛΟΓΩΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΙΟΠΑΧΑ

Στις χώρες όπου βάζουν τα άλογα μπροστά κι όχι πίσω απ' το κάρο τα ερωτήματα έχουν απαντηθεί: Το επίπεδο μιας παράστασης, μπορεί να εγγυηθεί, κατά κανόνα, μόνον επαγγελματίας σκηνοθέτης και μόνον κατ' εξαίρεσιν, αυτοδίδακτος εμπειρικός σκηνοθέτης. Σ' εμάς και στον ελλαδικό χώρο, όπου ευδοκιμεί η μαθησιακή και πνευματική οκνηρία, η άγνοια, ο ξερολισμός και ο κάθε λογής τυχοδιωκτισμός, η απάτη και το βόλεμα ημετέρων, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο.

Εδώ είναι Κυπριστάν! Γραφικό και μακάριο. Χώρα της Κεντρικής Ασίας, της υποσαχάριας Αφρικής. Δεν περνά μέρα που να μην βγει κάποιος εκπρόσωπος ηγετικής κάστας και να ξεράσει πάνω στους εγκεφάλους και στην αξιοπρέπεια των πολιτών. Οι τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα εκπέμπουν δηλητήριο. Με το ζόρι εκτουρκισμός Ανατολίας. Έρημος. Μαύρη αφγανική πολιτική και πολιτιστική μπούρκα. Κομματική μαντίλα. Σε όλα. Τίποτα να μην ανθίσει. Μεσαίωνας.

Ιδού πως χαρακτήρισε ο Α. Κυπριανού, Γ.Γ. του ΑΚΕΛ, τον άνθρωπο που κατήργησε με μια χαψιά τις σπουδές σκηνοθεσίας και τα διπλώματα: «... πολυπράγμων άνθρωπος του πολιτισμού και της τέχνης, πολιτικός καθοδηγητής, η ατμομηχανή του ΑΚΕΛ στον τομέα του πολιτισμού»!

Ιδού και τα αποτελέσματα της πολιτιστικής λογικής των κόκκινων Χμερ, που εφήρμοσαν οι διαχρονικοί δεξιούληδες μακαριοφρουροί, γριβοφρουροί, σπυροκυπριανοφρουροί, κληριδοφρουροί, ακελοφρουροί: στο θέατρο και στην κρατική ραδιοτηλεόραση της Κύπρου, μπορεί να μην σε εκτελούν επειδή φοράς γυαλιά, αλλά σε απεχθάνονται αν έχεις δίπλωμα σκηνοθεσίας, αν διεκδικείς θέση που διεκδικεί δικό τους παιδί, αν έχεις αισθητικές και πολιτικές απόψεις και τις εκφράζεις. Γι' αυτό και έχουμε ανάλογες επιτυχίες μ' εκείνες του Αγροτικού Κομμουνισμού της Καμπότζης. Εκατόμβες πτωμάτων (θεατών), με βγαλμένα (αισθητικά) μάτια και τρύπες από (σκηνοθετική) χαριστική βολή στο κρανίο ή από εξοστρακισθέντες (σκηνοθετικούς) εγκεφαλικούς κάλους. Ο θεατρικός σκηνοθετικός ερασιτεχνισμός, ίδιος κι απαράλλαχτος στα καραγκιοζιλίκια με τον πάτρωνά του πολιτικό ερασιτεχνισμό, εξόντωσε εκτός απ' το κοινό και τους θιάσους. Όσον αφορά ιδιαίτερα στον θίασο της κρατικής σκηνής, τον μετάλλαξε σε εργαστήρι μετάγγισης υποκριτικού στόμφου και σφιξίματος σε νεότερους ηθοποιούς. Τους βλέπεις και λες δεν είναι δυνατόν, θα τους βγουν τα μάτια έξω, θα διαλυθούν οι μυς της ωμοπλάτης, θα βιδωθούν τα πόδια στο σανίδι, θα αποσυναρμολογηθεί και θα καταρρεύσει η σπονδυλική τους στήλη.

Η ακελική ατμομηχανή απεδείχθη κοινός μουτζούρης! Τους καραμαύρισε όλους. Και τον Θίασο Εσφιγμένων και τους ακελοφρουρούς και τις «μουτσούνες» των ηθικών αυτουργών. Μόνον ηλίθιοι θα μπορούσαν να περιμένουν διαφορετική εξέλιξη. Είναι δυνατόν;! Όταν το βασικό αίτημα της κοινωνίας, είναι η στοιχειώδης, έστω, λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών, η αξιοκρατία, η διαφάνεια, αυτοί να ονειρεύονται κομματικές ατμομηχανές στην τέχνη;! Για να μας πάρει πού το καθεστώς των αφηνιασμένων, ανοικονόμητων και ανερμάτιστων; Αυτό ήταν το όραμα και οι αρχές του ανθρώπου που ονειρευόταν να γίνει και κατάφερε να γίνει πρώτος πολίτης; Ασπόνδυλοι ηθοποιοί, ασπόνδυλοι πολίτες;! Ένα επιθετικό σύστημα πατρωνίας επιβράβευσης προθύμων και προστασίας ημετέρων σ' όλους τους κοινωνικούς τομείς;! Δεν θα μπορούσαν να έχουν ακριβώς τα ίδια, επιθυμητά γι' αυτούς, αποτελέσματα με τρίκυκλα ή έστω μηχανές μεγάλου κυβισμού! Όχι! Απ' τον τζιζβέ του τούρκικου καφέ, κατευθείαν στις ατμομηχανές! Όπως η Γερμανία αποτελεί την ατμομηχανή... έτσι και το ΑΚΕΛ...

Όποιος πιστεύει πως η τερατολογία αποτελεί το τελευταίο στάδιο εκφυλισμού όσων εγκεφάλων αφήνονται επί μακρόν στη βαθιά και γλυκεία νάρκη του ναρκισσισμού, στην έπαρση και στην αλαζονεία της εξουσίας, μάλλον κάνει λάθος. Πρόκειται περί συνωμοσίας. Ρίχνουν υπερβολικές δόσεις καθαρού ορθού λόγου στην αγορά, οι οποίες μπορούν να προαληφθούν μόνον από εγκεφάλους με δείκτη νοημοσύνης Αριστοτέλη. Και επειδή τέτοιους εγκεφάλους διαθέτουν, ως γνωστόν, μόνον οι πολιτικοί ταγοί του τόπου, οι εγκέφαλοι των απλών ανθρώπων μπλοκάρουν και προκαλείται γενική πνευματική αναμπουμπούλα, όπου χαίρονται, ως γνωστόν, οι γκριζοπράσινοι λύκοι!

Αυτή βεβαίως είναι μια ερμηνεία καθ' υπερβολήν, μια τερατολογία η ίδια. Αντίδραση στις επαρμένες αρλούμπες, που εκπέμπουν οι επικίνδυνα σοβαροί φανατικοί με τον επικίνδυνα σοβαρό εαυτό τους. Αν αποποιηθείς όμως τον (αυτο)σαρκασμό (εν τέλει), χάριν μιας «καθωσπρέπει» αντίδρασης, την οποία απαιτούν πρώτοι και κύριοι οι επιθετικοί κομματικοί υβριστές, παραδίδεσαι γυμνός κι ανυπεράσπιστος στο πτύελον (έτσι να μιλάμε, με γραβάτα;) του πτύοντα τερατολόγου. Στις ροχάλες (ή έτσι, λαϊκά;!) δηλαδή, αυτού που σε φτύνει εθνικά, αισθητικά, πνευματικά και συ απαντάς φτύσε με να μη βασκαθώ!.. Όταν βγαίνεις μέρα μεσημέρι στην τηλεόραση και δηλώνεις με στομφώδες και πομπώδες ύφος, πως «η ηθική του Χριστόφια είναι εκεί!», (Αριστοφάνης Γεωργίου, στο ΡΙΚ) πρέπει να «έχεις πρόβλημα στο κεφάλι», όπως είπε, σε ελεύθερη μετάφραση, ο πρόεδρος για τον αρχηγό της συγκυβερνώσας(!), τότε, ΕΔΕΚ, για να μην αντιλαμβάνεσαι ότι προκαλείς και πας γυρεύοντας! Και ότι το πρώτο πράγμα που θα σκεφτεί ο πολίτης, όταν του δείχνεις ως Κολοκοτρώνης με τον αντίχειρα «εκεί», είναι «πού»;! Ναι. Ο σαρκασμός είναι μαχαίρι δίκοπο και πληγώνει κι αυτόν που τον χρησιμοποιεί. Ίσως πιο πολύ. Αποτελεί όμως, ανάμεσα σε άλλα, ένα είδος εργαλείου εκ των ων ουκ άνευ, για εκείνες, ακριβώς, τις αναπάντεχες λυτρωτικές οπτικές γωνίες που προσφέρει: όπως, μια ανάποδη κυριολεκτική σαφήνεια, χρώμα, τόνους, ατμόσφαιρα, απαραίτητα δηλαδή στοιχεία για να εικονογραφήσουν λεκτικά, όσο είναι δυνατόν, να δώσουν όγκο και ύφος στο κωμικοτραγικό επίπεδο της «βαθυστόχαστης σκέψης», να την καταστήσουν απτή για τον αναγνώστη και να την γελοιοποιήσουν. Κι από φαρμάκι, ο (αυτο)σαρκασμός, σ' αυτήν τη χώρα των μασκοφόρων εννοιών, όπου η χρυσομπογιά πουλιέται στο παζάρι ως χρυσάφι σε υγρή μορφή, γίνεται, έστω και κατά τι, φάρμακο που απαλύνει τον πόνο.

Την τερατουργία όμως πώς την πολεμάς; Είναι δυνατόν τα διοικητικά συμβούλια των ημικρατικών οργανισμών να διορίζονται με εισήγηση των κομμάτων; Δεν αποτελεί αυτό επίσημη αναγνώριση της κομματοκρατίας - κλεπτοκρατίας; Τους πολίτες που δεν ανήκουν στα κόμματα, ποιος τους αντιπροσωπεύει τελικά;

Δυστυχώς, τα κομματικά μπάζα έχουν κλείσει ερμητικά την πόρτα της λογικής. Η κοινωνία παρακολουθεί τα τεκταινόμενα που αφορούν στην καταστροφή της, χάσκοντας, σαν να μην αφορούν την ίδια, αλλά φανταστικούς ήρωες τηλεοπτικής σειράς. Τα ίδια και χειρότερα οι θεσμικοί προστάτες του δημοσίου συμφέροντος, Γενική Εισαγγελία και λοιπά ελεγκτικά όργανα. Ακόμη και τώρα που οι εκλεκτοί του ΑΚΕΛ, πρώην και νυν πρόεδρος του ΘΟΚ, τους βομβαρδίζουν με αποδείξεις για παραβίαση κάθε αρχής δικαίου και νομιμότητας, αξιοκρατίας, σωστής και αμερόληπτης διοίκησης, απολαβάνουν μακάριοι τον ύπνο του Δικαίου και της συνενοχής, αφήνοντας έκθετο το πρυτανείο στις ορέξεις των σιτιζόμενων σ' αυτό κομματικών πλιατσικολόγων!

Στην Κύπρο, ούτε «το αβγό του Κολόμβου», δεν μπορεί να καθήσει όρθιο! Το απαγορεύει η κομματική φυσική, η οποία, εν τη παντοδυναμία της, έχει μετατρέψει τους νόμους σε κοιμώμενους και τους ακοίμητους φρουρούς που τους προστατεύουν, σε κοιμισμένους! «Αυτό» στο οποίο ζούμε, (μύξα; ζελές; σιλικόνη;), δεν είναι κράτος δικαίου, είναι ένα κράτος που πάει να γίνει φυτό! Μας πήραν είδηση και πλακώσαν κι οι χασισοπότες, μας τυλίγουν σε μια κάλλα απόρριψης και μας καπνίζουνε. Τα «παφ πουφ» απ' τα δικά του πολιτικοθεατρικά τσιγαρίλικια ή καμιά χύτρα ταχύτητας που βράζει φασόλια, ακούει το ΑΚΕΛ και τα εκλαμβάνει ως ατμομηχανές που πάνε προς το μέτωπο! Ψευδαίσθηση είναι πως το αβύθιστο αεροπλανοφόρο μας, βρίσκεται ελλιμενισμένο στην Ανατολική Μεσόγειο. Κάπου στον κόλπο της Βεγγάλης βρίσκεται, εκεί που εκβάλει ο Βραχμαπούτρα και εξαφανίζονται νησιά. Εκτός κι αν συμβαίνουν άλλα! Κι όταν ξυπνήσουμε, επιτέλους, ανακαλύψουμε πως είμαστε όλοι πεθαμένοι, όπως στο LOST! Χαθήκαμε!

Ας κάνει κάποιος, κάπου, κάτι, να γλυτώσουμε, τουλάχιστον, σ' αυτό το παράλληλο σύμπαν του αιωνίου κοιμητηρίου, το αίμα και τη σπονδυλική μας στήλη, αν έχουμε, απ' τους κομματικούς βρικόλακες!

Ου συ με λοιδορείς, Χριστόφια, αλλ' ο τόπος

Γ. ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΝΟΙΚΟ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ

«Οι διορισμοί στα Δ.Σ. των Ημικρατικών Οργανισμών είτε από αείμνηστους είτε από τωρινούς Προέδρους γίνονται από καταλόγους που υποβάλλουν τα κόμματα. Δεν είναι κοινό μυστικό πια αυτό, κύριε Καραγιάννη. Είναι επίσημη πολιτική. Δεν το μάθατε ακόμα; Και τον κατάλογο για τον ΘΟΚ εκ μέρους του ΑΚΕΛ εσείς τον ετοιμάζετε. Εσείς μου είχατε προτείνει και με είχατε εισηγηθεί για την Προεδρία του ΘΟΚ το 2003. Στη συνέχεια όμως σας "απογοήτευσα" και μου αφαιρέσατε την εμπιστοσύνη σας γιατί διαπιστώσατε πως δεν ήμουν διατεθειμένος να σας ακολουθώ στις κατά καιρούς προσωπικές σας εμπάθειες και ούτε δεχόμουν να μου υπαγορεύετε εσείς ποιος θα μπαίνει και ποιος θα βγαίνει από τον ΘΟΚ».

Γ. Νεοφύτου, πρώην πρόεδρος ΘΟΚ, (Φιλελεύθερος, 16/03/10).

Έτσι σταμάτησε το ανοιξιάτικο θεατρικοπολιτικό μπουρίνι, που ξέσπασε ανάμεσα στον πρώην και στον νυν πρόεδρο του ΘΟΚ. Έστω κι αργά, ο καμένος πρώην πρόεδρος, όχι μόνον είδε, αλλά κι έδειξε τα κομματικά καρφιά στο φέρετρο του κυπριακού θεάτρου. Γνωρίζει. Εξάλλου πολλά απ' αυτά τα κάρφωσε ο ίδιος. Κι έτσι, ο «πολυπράγμων» κύριος Δημήτρης Καραγιάννης, ο «καθοδηγητής και η ατμομηχανή του ΑΚΕΛ», πρότεινε και εισηγήθηκε τον εαυτό του. Και αυτοδιορίστηκε πρόεδρος του ΘΟΚ! Γιατί να «υπαγορεύει» σε άλλους, όταν μπορεί ο ίδιος να αποφασίζει «ποιός θα μπαίνει και ποιός θα βγαίνει από τον ΘΟΚ»;! Και δεν μίλησε κανείς! ...

Στις 8 Απριλίου απέστειλα με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο προς τον διευθυντή του ΘΟΚ, την ακόλουθη επιστολή:

"Βαρνάβα Κυριαζή
Διευθυντή ΘΟΚ
Αγαπητέ κύριε Κυριαζή,

Ούτε οι πολιτικές μου απόψεις, ούτε βεβαίως και οι απόψεις μου για το Δ.Σ. του ΘΟΚ, μπορούν να αποτελούν αιτίες ρατσιστικού αποκλεισμού μου από την κρατική σκηνή.

Διεκδικώ σκηνοθεσία στον ΘΟΚ, ως επαγγελματίας και μόνον. Ούτε ως υμνητής του προέδρου, ούτε ως κομματικό τσογλάνι, ούτε ως γιουσουφάκι διαφόρων τυχοδιωκτών διαφθορέων του θεάτρου.

Σας αποστέλλω παλαιές και νέες προτάσεις. Ελπίζω αυτή τη φορά, να μην αφήσετε τον "καθοδηγητή του ΑΚΕΛ επί θεμάτων πολιτισμού", να τις πετάξει στο καλάθι των αχρήστων για να βολέψει και για να βολέψετε διάφορους ημέτερους ερασιτέχνες. Μπορεί να προσφέρατε αντίδωρα στο ΑΚΕΛ για την εκλογή σας στη θέση του διευθυντή, αλλά είμαι βέβαιος πως θα προβάλετε, ως επαγγελματίας, σθεναρή αντίσταση στην ακελική θεατρική "καθοδήγηση". Επιτέλους θα έχετε πεισθεί, πως η σκηνοθετική πλάκα έχει τελειώσει. Ως διευθυντής έχετε υποχρέωση, να τραβήξετε και να βγάλετε, δι' έργων, τον θίασο της κρατικής σκηνής από την πλήρη ανυποληψία και την αφασία, στην οποία τον έφεραν τα διάφορα, σε κομματική διατεταγμένη υπηρεσία, διοικητικά, κατ' ευφημισμόν, συμβούλια.

Θα ήθελα εξάλλου να πιστεύω, πως ο πρόσφατος καυγάς σε ξένον αχυρώνα ανάμεσα στον νυν και τον πρώην πρόεδρο του ΘΟΚ, στον οποίο λάβατε δυστυχώς μέρος κι εσείς με απαράδεκτες δηλώσεις περί ανάθεσης σκηνοθεσιών σε ηθοποιούς, θα σας έχει βοηθήσει να βγάλετε τα αναγκαία συμπεράσματα για την τύχη που μπορεί να επιφυλάσσει ο "καθοδηγητής" του ΑΚΕΛ σε πρώην ακελικούς εκλεκτούς, όταν αυτοί χάσουν την "εύνοιά" του. Όσες διαφορές και να έχω μαζί σας, ειλικρινά, δεν θα σας ευχόμουν ποτέ να βρεθείτε στη θέση που βρέθηκε ο Γ. Νεοφύτου.

Με τιμή,
Χρίστος Σιοπαχάς
Κοινοποίηση: Καλλιτεχνική Επιτροπή ΘΟΚ"

Στις 9 Απριλίου έλαβα με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο την ακόλουθη απάντηση:

"Αγαπητέ κύριε Σιοπαχά,

Ευχαριστώ για την ανανέωση του ενδιαφέροντός σας και για τις προτάσεις σας για σκηνοθεσία στον Οργανισμό. Το ρεπερτόριο του 2010-2011 ήδη έχει αποφασιστεί και οι προτάσεις σας θα προωθηθούν στην Καλλιτεχνική Επιτροπή για το ρεπερτόριο του 2011-2012.

Όσο για το περιεχόμενο της συνοδευτικής, των προτάσεών σας, επιστολής (8.4.2010) αρνούμαι να το παρακολουθήσω και ακόμα περισσότερο αρνούμαι να το σχολιάσω.

Ευχαριστώ για το ενδιαφέρον

Varnavas Kyriazis, Director Cyprus Theatre Organisation"

Στις 12 Απριλίου ανταπάντησα στον διευθυντή του ΘΟΚ:

"Αγαπητέ κύριε Κυριαζή,

1. Ευχαριστώ για την άμεση απάντηση. Για την επόμενη ανάθεση σκηνοθεσίας σε μένα, μη βιάζεστε τόσο πολύ. Υπάρχει και η θεατρική περίοδος 2020-2021. Τι εννοείτε όμως με τον όρο "ανανέωση ενδιαφέροντος"; Ότι οι προηγούμενες μου προτάσεις δεν τέθηκαν φέτος υπ' όψιν της καλλιτεχνικής επιτροπής; Και ότι κάθε χρόνο πρέπει να δηλώνω γραπτώς ότι θέλω να σκηνοθετήσω στην κρατική σκηνή; Αλήθεια;

2. Κατανοώ τους λόγους που δεν θέλετε να σχολιάσετε το περιεχόμενο της επιστολής μου. Απευθύνθηκα σε επαγγελματία και ανέμενα σαφείς επαγγελματικές απαντήσεις. Θέλετε να πιστεύετε πως όσα ισχυρίζομαι δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα και αποτελούν αποκυήματα της νοσηρής μου φαντασίας; Δεν θέλετε να σπαταλήσετε τον πολύτιμο χρόνο σας ασχολούμενος με ανοησίες περί κατάχρησης εξουσίας και άλλων ποινικών αδικημάτων; Δεν έχω πρόβλημα! Σας έδωσα την ευκαιρία να απαντήσετε και αρνηθήκατε. Μήπως όμως θέλετε να σχολιάσετε τα ακόλουθα αποσπάσματα από τον καυγά στον ξένον αχυρώνα, ανάμεσα στον νυν και στον πρώην πρόεδρο του ΘΟΚ; Τι εννοούν άραγε οι δύο ακελικοί εκλεκτοί όταν μιλάνε για "σκανδαλώδεις αναθέσεις σκηνοθεσιών σε ηθοποιούς, αναθέσεις σκηνοθεσιών σε διοικητικό και διευθυντικό επίπεδο, όπως και αναθέσεις σε συγγενείς μελών αλλά και μελλοντικών μελών του Δ.Σ., για αλλότρια και ιδιοτελή κίνητρα, για πάρε-δώσε, για βόλεμα ημετέρων και προσωπικές εμπάθειες";! Δεν θέλετε να απαντήσετε σε μένα; Έχετε υποχρέωση να απαντήσετε στην κοινή γνώμη που τα διάβασε στις εφημερίδες. Εσείς εκπροσωπείτε το κρατικό θέατρο. Το θεωρείτε σωστό να κρύβεστε πίσω από τον "καθοδηγητή" του ΑΚΕΛ και να ποιείτε την νήσσαν για ένα καταγγελλόμενο σκάνδαλο με τεράστιες πολιτικές διαστάσεις;! Δεν γνωρίζετε και δεν απαντάτε ή γνωρίζετε και δεν θέλετε να απαντήσετε;

3. Νοείται πως όταν "κοινοποιώ" την επιστολή μου προς την Καλλιτεχνική Επιτροπή, έχετε υποχρέωση να την κοινοποιήσετε και εσείς, ως δικό μου κοινωνικό πολιτικό μήνυμα, προς όσους λαμβάνουν μέρος, με οποιονδήποτε τρόπο, σε "σκανδαλώδεις αναθέσεις σκηνοθεσιών... για πάρε-δώσε.... για βόλεμα ημετέρων και προσωπικές εμπάθειες". Προς όσους δηλαδή, αν ισχύουν οι αλληκατηγορίες ανάμεσα στον νυν και στον πρώην πρόεδρο του ΘΟΚ, διαπράττουν τα αδικήματα της κατάχρησης εξουσίας και της διασπάθισης δημοσίου χρήματος. Το "πάρε- δώσε" μπορεί να ισχύει στην αγορά, αλλά όσον αφορά στον ΘΟΚ, και το "πάρε" και το "δώσε" δεν αναφέρονται σε προσωπικές περιουσίες, αλλά σε δημόσιο χρήμα. Ως πρώην διευθυντής του ΘΟΚ, σας υπενθυμίζω, παρόλο που είμαι βέβαιος ότι το γνωρίζετε, πως υπεύθυνος για τη διάθεση όλων των κονδυλίων του προϋπολογισμού, είναι ΕΝΑΣ, ο διευθυντής. Είσασε δηλαδή, άμεσα υπεύθυνος για κάθε ένα σεντ ευρώ που νομιμοποιείτε τη διάθεσή του μέσω της υπογραφής σας. Ούτε σε εσάς ανήκουν τα εκατομμύρια του ΘΟΚ, ούτε στο, σε διατεταγμένη κομματική υπηρεσία, διοικητικό κατοχικό συμβούλιο, ούτε σε οποιοδήποτε κόμμα, ούτε βεβαίως και στο καθεστώς Χριστόφια. Εάν θέλει το ΑΚΕΛ και τα άλλα κόμματα να βολεύουν ψηφοφόρους, να διαθέσουν χρήμα από το κομματικό τους ταμείο. Τα ίδια ισχύουν και για τον πρόεδρο της Δημοκρατίας.

4. Ό,τι συμβαίνει στον ΘΟΚ, με ενδιαφέρει άμεσα ως επαγγελματία και ως πολίτη. Ιδιαίτερα όταν με επηρεάζει και με προσβάλλει ως επαγγελματία και ως πολίτη. Και έχω κάθε δικαίωμα να το κρίνω, να το ονομάζω, να το καταδικάζω και να απευθύνομαι προς τις αρμόδιες Αρχές και να ζητώ εξηγήσεις. Και εσείς απ' την πλευρά σας, έχετε κάθε δικαίωμα να "αρνείσθε να παρακολουθήσετε και να σχολιάσετε" τις κρίσεις μου. Είσασται σίγουρος ότι έχετε;

Με την επιφύλαξη κάθε νόμιμου δικαιώματός μου,

Χρίστος Σιοπαχάς
Κοινοποίηση: Καλλιτεχνική Επιτροπή ΘΟΚ"

Μέχρι τώρα, η σιωπή του προς απάντησή μου! Και ολίγη επίδειξη ανωτερότητας, θα σκέφτηκε, δεν βλάπτει! Δεν πειράζει! Ο κάθε ένας δικαιούται να έχει τις χαρές του! Θα περιμένω απάντηση απ' το μεγάλο αφεντικό, που ανεβασμένο(ς) στον λόφο με λοιδορεί ως άνθρωπο, ως πολίτη, ως επαγγελματία. Κι όχι για να πάρω το αίμα μου πίσω. Παίρνεται ποτέ το αίμα κανενός πίσω;

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΙΟΠΑΧΑΣ

Ου συ με λοιδορείς, Χριστόφια, αλλ' ο τόπος

Δ'. (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ). ΛΕΞΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΡΟΧΟ

«Η ηθική του κυρίου Χριστόφια είναι εκεί!...»
Αριστοφάνης Γεωργίου, βουλευτής ΑΚΕΛ, ΡΙΚ, 22/03/2010

Πιστεύω πως με τη σειρά άρθρων «ΘΟΚ, Εις Έδαφος Φέρειν, Εννιά ασεβείς πολιτικές ερωτήσεις προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας» (Φιλελεύθερος, άνοιξη 2009), συνέχεια των οποίων αποτελούν και οι παρούσες τέσσερις απαντήσεις στις καθημερινές προεδρικές λοιδορίες, απέδειξα με ισχυρά επιχειρήματα, πως τα αποτυπώματα και τα ίχνη του Χριστόφια στο χώρο του θεάτρου δεν έχουν καμία σχέση με την ηθική. Η ηθική του καθενός μπορεί να είναι «εκεί», «εδώ» ή «αλλού». Δεν κάνουμε παιχνίδι του παπά. Πού; Οι γενικότητες κρύβουν και δεν φανερώνουν πράγματα. Πού «εκεί», επιτέλους, βρίσκεται, να κοιτάξουμε κι εμείς οι τυφλοί και άπιστοι του τόπου, να ελεηθούν φως ιλαρόν και εγκαρτέρηση τα ματάκια μας; Ονειρευόταν να γίνει κυβερνήτης ποίου κράτους;! Αυτού που συνδημιούργησε μετά των υπολοίπων κομματικών κοτζαμπάσηδων;! Γιατί δεν φρόντισε, δεκαετίες τώρα, να το κάνει καλύτερο; Αυτό είναι απ' τη γέννησή του ένα κατεχόμενο κράτος κλεπτών. Κανείς και ποτέ δεν πλήρωσε τίποτα και για τίποτα! Ούτε ακόμη και για το έγκλημα εσχάτης προδοσίας που παρέδωσε την Κύπρο στους Τούρκους. Αυτές δεν είναι εθνικές κυβερνήσεις. Είναι μεταποικιακές κεκαλυμμένες δικτατορίες. Χούντες. Ποια «κυπριακή» και ποια «δημοκρατία»; Πρόκειται περί απάτης, φούσκας.

Όποιος πιστεύει ότι οι απόψεις μου είναι εμπαθείς, ας θέσει στον εαυτό του, ένα πολύ απλό ερώτημα: Στη βάση ποίου έθνους και των συμφερόντων του, θα γίνει η επιδιωκόμενη «εθνική ενότητα», στην οποία ομνύονται, υποτίθεται, όλοι αυτοί οι άσπιλοι, υποτίθεται, και άμεπτοι, υποτίθεται, εκπρόσωποι της κομματοκρατίας - κλεπτοκρατίας, οι οποίοι έχουν αφιερώσει, υποτίθεται, τη ζωή τους στην υπηρεσία(!), υποτίθεται, του γενικού(!) καλού(!); Το έθνος δεν μπορεί να καθορισθεί με δημιουργικές ασάφειες και ευελιξίες. Το ελληνικό έθνος έχει θεμελιώσει μέσα από τους αιώνες αξιακό σύστημα. Στάσεις και αρετές. Πολλές απ' αυτές ή ακόμη και όλες, τις έχουν κι άλλα έθνη. Δεν είμαστε μοναδικοί. Εμείς όμως γνωρίζουμε και αναφερόμαστε στους δικούς μας προγόνους. Δεν μας έφερε ο πελαργός. Δεν γεννηθήκαμε σε σωλήνα. Επιβιώσαμε ως Έλληνες με πείσμα και αίμα. Πολλές προηγούμενες γενεές θυσίασαν το δικό τους παρόν υπέρ ημών των σημερινών. Κληρονομήσαμε μια Κύπρο ελληνική κι ελληνική οφείλουμε να την παραδώσουμε στους πραγματικούς ιδιοκτήτες, που είναι οι επόμενες γενεές Ελλήνων.

Ο ηγέτης του Ελλήνων Κυπρίων, πρέπει να δώσει σαφή απάντηση, και στον εαυτό του και στον λαό, σ' ένα κεφαλαιώδες και καθοριστικό ερώτημα: Σε ποίων τα ρήματα, εντολές, παρακαταθήκες, έχει δέσει τη συνείδησή του και στα οποία θα παραμείνει πιστός έως θανάτου; Πού ορκίζεται; Σε ποιους θα δώσει αναφορά; Στους Ελληνες της Κύπρου; Αυτοί ανήκουν στο ελληνικό έθνος. Στους νεοκύπριους; Δεν υπάρχει νεοκυπριακόν έθνος, όπως δεν υπήρξε και παλαιοκυπριακόν. Υπάρχουν μόνον λορδοβρακοφόροι, όπως υπήρξαν και γερμανοτσολιάδες. Οι φουστανελλάδες που θα έριχναν τους Τούρκους στη θάλασσα, και στους οποίους αναφέρεται συχνά η ακελική προπαγάνδα και τα παπαγαλάκια της στα ΜΜΕ για να απαξιώσουν την αντίθετη με τη δική τους άποψη, υποστηρίζουν σήμερα ό,τι και οι ηγεσίες ΑΚΕΛ - ΔΗΣΥ. Στους θύτες «αδελφούς Τουρκοκύπριους»; Αυτοί ανήκουν στο τουρκικό έθνος.

Ας αποφασίσει! Τα παίγνια έχουν τελειώσει. Και η θεατρική σκηνοθετική πλάκα και οι πολιτικές σκηνοθεσίες της πλάκας.

Πάνω από ολόκληρη την κοινωνία, η κομματοκρατία - κλεπτοκρατία έχει υψώσει έναν τεράστιο αισθητικό κοινωνικό, πολιτικό καραγκιόζ μπερντέ. Πιο μεγάλο και απ' τη σημαία του κατακτητή στον Πενταδάκτυλο. Σ' αυτόν τον τεράστιο καραγκιόζ μπερντέ, ο οποίος αποτελεί και τον μόνο καθρέπτη στο ψευδοκράτος της Λευκωσίας που λέει την αλήθεια, οφείλουν να κοιτάξουν το εαυτό τους, έστω μια φορά οι Έλληνες της Κύπρου. Ενώπιος ενωπίω. Χωρίς υποβολείς και κομματικές ταυτότητες. Και να δουν μέσα στο γενικότερο πλαίσιο διαπλοκής, διαφθοράς και διαστροφής, μέσα στο γενικότερο πλαίσιο σήψης, το δικό τους παρελθόν, παρόν και μέλλον. Αλλά προπαντός ν' ανοίξουν διάπλατα τα μάτια και να δουν το μέλλον των παιδιών τους. Και ν' αποφασίσουν, όχι ως φιλόσοφοι, πολιτικοί επιστήμονες, αναλυτές, παρά μόνον ως γονείς. Κι αν δεν τους αρέσει αυτό που βλέπουν, αυτό που βιώνουν στους δρόμους, στους χώρους εργασίας, στα σχολεία, μέσα κι έξω απ' τα σπίτια τους, αλλά προπαντός εάν δεν τους αρέσει, αν τους τρομάζει αυτό που έρχεται, πριν να είναι αργά, ας βγουν έξω ουρλιάζοντας. Κι ας πάρουν με τις πέτρες τις κομματικές ηγεσίες που μας έφεραν όλους ένα βήμα πριν τον γκρεμό.

Αν το ξεχείλωμα της κοινωνίας δεν σταματήσει τώρα, αν δεν αρχίσει η αντίστροφη πορεία τώρα, αν το καθεστώς Χριστόφια δεν συνέλθει τώρα και συνεχίσει να αποδέχεται τους όρους του κατακτητή, τότε θα μετατραπεί το ίδιο σε ορολογιακή βόμβα. Στον πανικό της να καταφέρει, επιτέλους κάτι, η προεδρική κουστωδία, επιθετική και λυσσασμένη απέναντι στον ίδιο της τον λαό, είναι ικανή να ρισκάρει και να καταστρέψει τα πάντα και για πάντα.

Ας αποφασίσουν και οι Έλληνες της Κύπρου, ως διαχειριστές αντιπρόσωποι των επόμενων γενεών. Αν οι παπατζήδες δεν τελειώσουν τώρα, αν δεν εξαναγκασθούν να πάνε σπίτι τους, θα τελειώσει τώρα και ο ελληνισμός της Κύπρου.

Ου συ με (και μάς) λοιδορείς, Χριστόφια, αλλ' ο τόπος! Όχι γιατί χάσαμε τις ζωές και τα όνειρά μας στον πόλεμο με τους πλιατσικολόγους της άλλης και της δικής σου δεξιάς, που έκλεψαν, από απληστία, αλλά προπαντός από δειλία κι από φόβο, το δικό μας μικρό μερίδιο πατρίδας. Ας είναι. Η ανθρωπότητα μπορεί να ζήσει και χωρίς τις δικές μας θεατρικές παραστάσεις και κινηματογραφικές ταινίες. Εξάλλου, οι πρώτες είναι εφήμερες, αέρας που δεν μένει κι οι δεύτερες, παλιώνουν το πολύ σε πέντε χρόνια. Αυτό που κρίνεται σήμερα, είναι οι δικές σου παραστάσεις, οι πόζες, οι αποστροφές και προπαντός τα καθημερινά δάκρυα. Για να καλύψεις τις καταστροφικές συνέπειες της πολιτικής σου. Φθηνή υποκριτική, φθηνού θεάτρου. Σαν τις παραστάσεις του ΘΟΚ. Κι ο τρόμος να μη χάσουμε την πατρίδα μας και μείνει, μετά την αποχώρησή σου απ' τη σκηνή, η παράστασή της μόνον, η εικόνα της.

Γι' αυτό και στέκομαι απέναντι και προσπαθώ να «τροχίσω» όσο πιο κοφτερά μπορώ τις λέξεις μου.

Στις 14 Απριλίου 2010, ένας άλλος προεδρικός παραστάτης, ονόματι Δαμιανός, πέταξε στο τραπέζι της μεσημβρινής δημοσιογραφικής εκπομπής του ΡΙΚ, σε τρύπα δευτερεύουσας, τάχα μου, παρενθετικής πρότασης, κάτι ανάμεσα σε μπριζόλα και ο πατριωτισμός του Χριστόφια είναι εκεί! Ως δόλωμα σ' αγκίστρι; Τροχιοδεικτική βολή; Άδεια για πάρει γεμάτα; Φιτιλιά για να κάνει φασαρία; Φωτοβολίδα; Κι άμα θέλει κάποιος ν' αμφισβητήσει τον πατριωτισμό του προέδρου, θα γίνει τι; Του Γκορμπατσόφ; Του Μπους; Των Καραμανλήδων; Των Μητσοτάκηδων; Του Σημίτη; Των Παπανδρέου; Καλά, οι διαχειριστές του νεοταξικού καθεστώτος Χριστόφια, έχουν πάντα ένα μόνο σενάριο;! Ό,τι θ' ακούμε για την ηθική και τον πατριωτισμό του εξοχότατου και θα καθόμαστε προσοχή;! Μα τόσοι, τόσο ανόητοι είναι;!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΙΟΠΑΧΑΣ